

Dosarul nr. 3ra-394/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Corneliu Scutaru împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind accesul la informație și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2018, Corneliu Scutaru a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, solicitând constatarea încălcării termenului legal de prezentare a informațiilor oficiale, repararea prejudiciului moral în sumă de 2000 de lei, pentru încălcarea termenului de prezentare a informațiilor oficiale, obligarea prezentării copiei certificate de pe buletinul de verificare metrologică a sistemului de măsurare a vitezei model ISKRA VIDEO utilizat la constatarea contravenției valabil în perioada 01 mai 2018 – 01 iunie 2018, prezentarea copiei certificatului ce atestă susținerea colocviilor privind utilizarea sistemului de măsurare a vitezei de model ISKRA VIDEO al agentului cod personal nr. 5130 și admiterea agentului constator la utilizarea sistemului de măsurare a vitezei din perioada 01 mai 2018 – 01 iunie 2018, prezentarea copiei certificate a fișei de dislocare a patrului Inspectoratului Național de Patrulare din 11 mai 2018, orele 16:12 din care făcea parte agentul cod personal nr. 5130, eliberarea materialului foto/video efectuat de către angajatul Inspectoratului Național de Patrulare cod personal nr. 5130 efectuat la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04340340 din 11 mai 2018 și menționat în procesul-verbal nominalizat la secțiunea „Anexe”.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la data de 30 mai 2018 a înregistrat

la sediul pârâtului cerere prin care a solicitat informațiile evidențiate supra, urmare a întocmirii pe numele său a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04340340 din 11 mai 2018.

A susținut reclamantul că pârâtul urma să elibereze răspuns în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, însă la expirarea termenului, un răspuns nu a fost oferit. Inacțiunea pârâtului i-a cauzat frustrare, disperare, disconfort, riscând să fie tras la răspundere contravențională ilegal.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamantul a solicitat constatarea încălcării termenului legal de prezentare a informațiilor oficiale, repararea prejudiciului moral în sumă de 1000 de lei, obligarea prezentării copiei certificate a fișei de dislocare a patrului Inspectoratului Național de Patrulare din 11 mai 2018, orele 16:12 din care făcea parte agentul cod personal nr. 5130, eliberarea materialului foto/video efectuat de către angajatul Inspectoratului Național de Patrulare cod personal nr. 5130 efectuat la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04340340 din 11 mai 2018 și menționat în procesul-verbal nominalizat la secțiunea "Anexe".

Prin hotărârea din 10 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Corneliu Scutaru a fost admisă și s-a constatat încălcarea termenului legal de prezentare a informației, s-a obligat Inspectoratul Național de Patrulare să-i prezinte lui Scutaru Corneliu informația solicitată prin cererea din 30 mai 2018 și anume copia certificată a fișei de dislocare a patrului Inspectoratului Național de Patrulare din 11 mai 2018 orele 16:12 din care făcea parte agentul cod personal nr. 5130 precum și materialul foto-video înregistrat de către angajatul Inspectoratului Național de Patrulare cod personal nr. 5130 la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04340340 din 11 mai 2018, menționat în procesul-verbal la secțiunea „Anexe”, s-a încasat din contul Inspectoratului Național de Patrulare în beneficiul lui Corneliu Scutaru suma de 1000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a casat hotărârea din 10 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani în partea încasării prejudiciului moral și pe acest capăt de cerere s-a emis o hotărâre nouă, prin care cerința reclamantului Corneliu Scutaru a fost admisă parțial cu încasarea din contul Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a sumei de 100 de lei, cu titlu de pagubă morală. În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută.

Pentru a concluziona astfel Curtea de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond just a conchis că informația solicitată de către reclamant nu este de accesibilitate limitată, cu caracter personal sau exceptată de la Legea privind accesul la informație, dar este una oficială. Astfel, Inspectoratul Național de Patrulare urma să prezinte lui Scutaru Corneliu informația solicitată prin cererea din 30 mai 2018, și anume copia certificată a fișei de dislocare a patrului Inspectoratului National de Patrulare din 11 mai 2018 orele 16:12 din care făcea parte agentul cod personal nr. 5130, precum și materialul foto-video înregistrat de către angajatul Inspectoratului National de Patrulare cod personal nr. 5130 la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04340340 din 11 mai 2018, menționat în procesul-verbal la secțiunea „Anexe”.

A mai invocat instanța de apel că instanța de fond a ajuns la o concluzie întemeiată cu privire la faptul că în urma inacțiunii pârâtului de a da un răspuns în termen, acestuia i s-a cauzat un prejudiciu moral, însă, suma de 1000 lei, solicitată de reclamant, nu este rezonabilă în raport cu circumstanțele pricinii, diminuând cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare la suma de 100 de lei.

La 17 decembrie 2019 Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A indicat recurentul că cererea de acces la informație a fost înaintată abuziv, din considerentul că potrivit acesteia s-a solicitat materialele dosarului contravențional, iar conform prevederilor art. 1 Cod contravențional, prezentul Cod cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale în materie contravențională.

Recurentul a menționat că instanțele inferioare eronat au apreciat faptul că informația solicitată de către intimat se atribuie la restricțiile prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, care prevede că exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților protecției ordinii publice.

La 10 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia recursului declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, care a fost recepționat de către Scutaru Corneliu la data de 14 februarie 2020.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 20 noiembrie 2019, a fost expediată participanților la proces și recepționată de către recurent la data de 05 decembrie 2019. Astfel, recursul depus la 17 decembrie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea

recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230 și 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh